

Amts 4de Valgkreds til § 15, er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det?

N. C. Christensen: Jeg optager det.

S. Sørensen: Jeg skal overfor det ærede Medlem for Skern (Ovesen), som stillede forskelligt op, der ikke passede, sige, at det angik Ting, som jeg ikke havde sagt. Men naar det ærede Medlem sagde, at der var ikke 70 Fiskere fra Nymindegab, skal jeg henvise til Rigsdagstidende for 1903—04, Tillæg B., Sp. 2806, hvor der findes aftrykt et Andragende fra Fiskerne derude, og der staaar, at det er fra 66 Fiskere i Nymindegab med Tilslutning af Nymindegab Fiskeriforening. Naar jeg har nævnt 70, er der altsaa ikke saa meget galt endda. Ligeledes staaar der paa samme Spalte, at der det Aar, altsaa i 1903—04, er anskaffet 4 ny Motorbaade ved Nymindegab, altsaa smaa Skibe med Motordrift. Saadan noget gør man ikke for Fornøjelsens Skyld eller for at ligge og slæbe omkring paa Fjorden, disse Fartøjer maa være til Havfiskeri. Dersom Udviklingen bliver ved at gaa i Retning af Motordrift ved Nymindegab, tror jeg saa vist, man en Gang kommer til at tage mere Hensyn til dette Fiskerleje, end man synes at være tilbøjelig til i Øjeblikket.

N. C. Christensen: Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) gør gældende, at man godt kan fange Laksørreder, selv om man vedtager den Fredningstid, han foreslaar, maa jeg sige, at det jo er absolut bevisligt, at man f. Eks. i Limfjorden kun fanger et ganske lille Antal Ørreder efter 1. Januar — Laks er der ikke ret mange af der —, hvorimod man fanger et stort Antal i Oktober og November. Som jeg før sagde, kan det maaske være rigtigt, naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds gør gældende, at for Gudenaal og Randers Fjords Vedkommende bør Fredningstiden falde noget før. Naar det gøres gældende, ogsaa af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, at man kan fange dem som Nedfaldsfisk, er det jo rigtigt nok, at der i det Forslag, der foreligger her for Saltvandsfiskeriets Vedkommende, ikke er Forbud mod Fangst af Nedfaldsfisk, hvorimod det er Tilfældet med det Forslag om Ferskvandsfiskeri, som er fremsat, og som sagtens ogsaa vil blive behandlet her. Men Nedfaldsfisken er mager, og den kan ikke sælges til de

Priser, som opnaas for Opgangsfisken. Jeg fastholder derfor, at hvis der skal være nogen Mening i Bestemmelserne, maa Saltvandsfiskerne faa Lov til at fange Fisken, forinden den kommer op, da de ikke faa ret meget af den, naar den gaar tilbage.

Ovesen: Naar det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) vil drage mine Udtalelser i Tvivl og fastholder de Tal, der bleve omtalte i Gaar, og som findes i det nævnte Andragende, vil jeg dertil bemærke, at naar han fremfører Rigsdagstidenden for 1903—04, benytter han samme upaalidelige Kilde, hvorfra de andre Tal skrive sig, men jeg har mine Tal fra en Kilde, som det ærede Medlem vil komme til at lade staa. Det er de Indberetninger, som Fiskerifogederne i Ringkøbing Fjord have gjort, og der er for Nymindegabs Fiskerne anført Tallet 38, enten det saa er Kontorfiskere, eller hvad det er. De 18 af dem ere Fiskere, og de 20 ere Lejlighedsfiskere. Det er Tallene, og det bliver ikke 70 efter den Regnemetode, jeg har lært. Gaar man ud i Sognene, kan man sagtens faa baade 70 og mange flere. Naar det ærede Medlem talte om Fiskere og Lejlighedsfiskere, vil han ogsaa i disse Fiskerifogeders Beretninger faa at se, hvor mange virkelige og hvor mange Lejlighedsfiskere der er, og det mener jeg er paalidelige Tal. Jeg glemte før at sige, at naar det ærede Medlem pukkede paa deres Ret til at fiske Sild til Agn, er der det at bemærke, at der staaar i Fiskerifogedernes Beretning fra forrige Aar, at der er fisket til Salg for 13,000 Kr., det kan blive mange Fisk til Agn.

Markvorsen: Nu for lidt siden, medens den ærede Ordfører talte, fik vi at vide, at Ændringsforslaget under Nr. 1 af Flertallet om Bundgarnspladser alligevel ikke er saa slemt som Aalegaardenes. Det er ikke det samme som en ny Aalegaardsret, thi, siger han, Bundgarnsstaederne faa kun Rettens 300 Favne ud til hver Side, medens Aalegaardene have det saa og saa langt. Det er ganske klogt af Ordføreren at holde sig til den bestaaende Lov. Jeg derimod tænker paa det Lovforslag, som bliver til Lov, med den indskrænkede Aalegaardsret, som Forslaget giver, og saa tror jeg, at Ordføreren sikkerlig er enig med mig i, at dersom Ændringsforslag Nr. 1 om Bundgarnspladsen bliver ophøjet til Lov, bliver det et Monopol, som vi give til en hel Del Mennesker i Samfundet, som vi for øvrigt slet ikke